

Vis prisimename tai, kas sava, vis to ieškome, ir – vis grįžtame prie to. Labai gerai prisimename savo namų duris, vartus... Žinome kaip atidaryti, pro kur eiti, koks jų atidarymo garsas, kas laukia už tų durų ar vartų... Visada už jų tikimės atrasti tai, kas sava, saugu, šilta, paprasta..., tai, ką vadiname “namais”.

Kiekvienam mums tiesiog būtina turėti savo “kampelį”, savo asmeninę erdvę, kurioje mes praleidžiame daug savo gyvenimo dienų ir naktų, kur atgauname jėgas, kur galime būti kartu su savimi ir su kitais...

Taip., kaip šiandien mąstome apie vartus, kurie veda į namus, – pro juos niekas kitas negali eiti – vien tik savi, pažįstami, laukiami.

Tokia “vieta” su tokiais vartais – visada šilta bet koku oru.

Taip, tai gali būti Jūsų ar mano namai, gali būti žmogus, gali būti patiriamas jausmas kartu būnant, gali būti savo širdyje atrasta ramybė, gali būti pasiekto tikslo džiaugsmas, ar sutiktas žmogus, kurio šviesos ir gerumo vėl ir vėl ieškosi...

Norisi pasiūlyti sau ir tau: keliauk, eik, skubėk ten, kai pavargsti, kai tiesiog jau reikia grįžti į save, ar pasikrauti gyvenimui jėgų, kai trūksta šilumos, ramybės, savojo ar Savojo – kaip kad Ganytojo.

Tik tada ir taip, tokiu būdu – pasisėmę, pamaitinti, nurimę, sušilę, – sugebėsime eiti toliau, – turbūt sušildyti kitą, kas ateis pas tave tavo šilumos.

Tikiu, kad turime visi mes tas “duris”, “vartus”, kaip kad savas širdis, kurios, tikiu, “namai” kažkam. Tokiu būdu, mes esame Ganytojo mokinti ir mokinami draugai, išmokę būti šildančiais, gerais ganytojais kitiems.

Nėra šiame pasaulyje blogų žmonių! Yra neturintys tokių “namų” ar “vartų”... Tada mes būname kažkokie, nesavi, sušalę ir taip kenčiantys... Galbūt išeiname mes patys kur kitur ar braunamės ne ten, kur reikia..., tada ir bijome, užsirakiname, nesijaučiame savi, užgesiname šviesą savy...

Todėl – prisiminkime “vartus”, “duris”! Prisiminkime, kas už jų. Įėję pro tokias duris, išgirsim savą balsą, ištariantį Jūsų vardą.

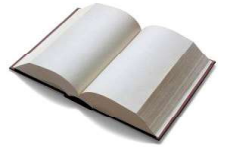
**“Aš – gerasis ganytojas, – sako Viešpats; –
aš pažįstu savąsias avis,
ir manosios pažįsta mane.”**

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Apd 2, 14a. 36–41; Ps 22, 1–6; 1 Pt 2, 20b–25

Psalmės atliepas

Viešpats – Ganytojas mano: man nieko nestinga.

Evangelija pagal Joną (10, 1–10)

Anuo metu Jėzus kalbėjo: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas neina pro vartus į avių gardą, bet kopia pro kur kitur, tas vagis ir plėšikas. O kas pro vartus ateina, tas avių ganytojas. Jam sargas atkelia vartus, ir avys klauso jo balso. Jis šaukia savąsias avis vardais ir jas išsiveda. Išsivaręs visas saviškes, jis eina priešakyje, o avys jį seka, nes pažįsta jo balsą. Paskui svetimą jos neseks, bet nuo jo bėgs, nes nepažįsta svetimųjų balso“.

Jėzus pasakė jiems tą palyginimą, bet jie nesuprato, ką tai reiškia.

O Jėzus kalbėjo toliau: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: aš – avių vartai. Visi, kurie pirma manęs atėjo, buvo vagys ir plėšikai, todėl neklusė jų avys. Aš esu vartai. Jei kas eis per mane, bus išgelbėtas. Jis eis ir išeis ir ganyklą sau ras. Vagis ateina vien tik vogti, žudyti, naikinti. Aš atėjau, kad žmonės turėtų gyvenimą, – kad apsiečiai jo turėtų“.

Evangelijos komentaras:

Evangelijos tema – Gerasis Ganytojas. Nebūtų keista, jei mūsų laikų žmogui tokie įvaizdžiai, kaip „geras ganytojas“ ar „klusnios avys“ atrodytų svetimi, o gal ir nepriimtini. Kita vertus, pirmieji Jėzaus paveikslai jį vaizduoja būtent kaip Gerą Ganytoją – jauną, giedro veido vyrą, pusilgiu apsiaustu, su avele ant pečių. Gerojo Ganytojo tema nėra paprasta...

Pirma, dažnas suaugęs, o ir augantis žmogus gali pasakyti – „kam man kažkoks ganytojas, juk aš pats galiu savo galva vadovautis, esu išsilavinęs ir savarankiškas, o jei ko nežinau, pasižiūrėsiu Google ar paklausi draugų“. {Ganytojas – draugas.}

Antra, jeigu ganytojais Bažnyčios žmonės laiko dvasininkus (kas nėra labai teisinga...), tai jiems keliami tokie reikalavimai, kad vargu ar kuris nors juos pateisintų. Popiežius Pranciškus kalbėdamas kunigams sakė, kad ganytojas turi turėti avių kvapo. Kad „ganytojas“ turi būti kartu su „ganomaisiais“. {Ganytojas – savas.}

Psalmėje girdime, kad pats Dievas yra mūsų Gerasis Ganytojas, o žemiški ganytojai tik padeda Jam, patys būdami su Ganytoju. {Ganytojas – Dievas.}

Kiekvienais metais Evangelijos ištrauka kreipia mūsų dėmesį vis į kitą Jėzaus kaip Gerojo Ganytojo aspektą. Vienais metais girdime Jėzų sakant, kad „Geras Ganytojas už avis guldo savo gyvybę“; kitais, kad „manosios avys klauso mano balso“, štai šiame girdime, kuomet Jėzus sako – „aš esu avių vartai“. Ir taip pat: „Visi, kurieėjo pirma manęs, yra vagys ir plėšikai“, jų neklusė, nėjo paskui, į kitus žiūrėjo kaip į grobį, o ne kaip į savus... Nerūpėjo duoti, vesti, prižiūrėti, ganyti... Suprantame, kad čia Jėzus mintyje turi negerus ganytojus. Va, tuo ir skiriasi geras ganytojas nuo negero. Visais laikais esama ir tikrų, ir netikrų žmonių, mokytojų ir ganytojų. Netikrame esantys galbūt net „patrauklesni“, kalba tai, ką norime girdėti, bet galiausiai suprantame, kad mes jiems nerūpime... Verta pamąstyti apie tai, kas man rūpi? Juk visi esame kažkam ganytojai...

Jėzaus žodžiai – „Aš atėjau, kad žmonės turėtų gyvenimą, kad apsiečiai jo turėtų“, įneša aiškumo, galvojant apie ganytojus. Kiekvienas tėtis ar mama, senelis ar močiutė, geras draugas, bet kas, su kuo pasikalbėjus ar tiesiog pabuvus kartu jautiesi sustiprintas, padrąsintas, nepaliktas vienas, įgauni vilties ir jėgų žengti kitą žingsnį – tas ir galėtų būti mūsų geras ganytojas. Trumpai tariant, tai žmogus, kuriam mes rūpime. Kuriam ne vis tiek, kokie užaugsime, kuriam ne vis tiek, kaip kalbame, jaučiamės, kaip sekasi mokslai, kaip klostosi gyvenimas, darbai... Kuris nepataikauja, išsako pagyrimą ar pastabą, ar kartu pasidžiaugia. Žinoma, pats Dievas yra mūsų visų Gerasis Ganytojas, bet turime padėkoti ir už tuos žmones, su kuriais įgyjame daugiau jėgų ir džiaugsmo gyventi. Kaip kad šiandien, sveikinant mamą – savo pirmąją ganytoją, kuriai tikrai mes rūpime.

Patirtis išmoko...

Gyvenimas yra tai, kas vyksta dabar. Mes nuolat laukiame kažkokių įvykių ateityje arba klaidžiojame praeityje, todėl praleidžiame ar pilnai neišgyvename to, kas vyksta dabar – taip gimsta greitai prabėgančio laiko iliuzija.

Svarbiausi gyvenime – mūsų artimi žmonės. Jie svarbesni už darbą, hobi, pramogas, kompiuterį. Branginkime juos. Jie – geriausi mūsų mokytojai ir visų mūsų savybių (gerų ir blogų) katalizatoriai. Apie tai yra posakis: “Tavo gebėjimas besąlygiškai mylėti matomas tavo požiūryje į artimuosius”...

Daiktai gali užvaldyti visą gyvenimą, jei pasiduosime vartotojiškam požiūriui. Daiktai ne tik kaupia dulkes, reikalauja priežiūros, bet ir užvaldo mūsų dėmesį, laiką ir iškreipia pasaulio suvokimą. Todėl pirkime tik tai, kas tikrai būtina.

Geriau – paprasčiau. Gyvenimas dabar toks painus, kupinas įpareigojimų ir prievolių, kad bet koks papildomas sudėtingas veiksmas daro jį dar sunkesniu. Todėl – stenkimės gyventi kuo paprasčiau – tai suteikia erdvę džiaugsmui ir laiką kūrybai.

Sąžiningumas su pačiu savimi – tai laisvė. Saviapgaulė – viena klastingiausių iliuzijų, iš kurios itin sunku išbėgti. Tuo tarpu sąžiningumas visada veda teisingiausiu ir tiesiausiu keliu į tobulėjimą.

Diplomas ant sienos nepadaro padorių žmogumi. Žmoniškumas – visa ko pagrindas ir esmė žmonių gyvenime. Posakį apie tai, kad geras žmogus – ne profesija, sugalvojo beširdžiai cinikai. Tik geros širdies žmogus vis įneša tvarkingumą, harmoniją ir grožį ne tik savo veiklą, bet ir visą savo aplinką.

Mes negalime pakeisti kitų žmonių. Realus dalykas, kuriuo galime paveikti kitų reakciją – geriausiai atlikti tai, ką galime iš savo pusės ir neprovokuoti konfliktų. Mes galime tapti geru pavyzdžiu kitiems.

Mes ne visada teisūs. Mums atrodo, kad žinome atsakymus į visus klausimus, tačiau taip nėra. Dažniausiai mūsų žinios yra tarpinės (juk mokomės visą gyvenimą), todėl nebūkime kategoriški.

Geranoriškumas – bendravimo pagrindas. Turime įkvėpti, padėkoti žmones ir matyti jų gerąsias savybes – tik taip motyvuosime juos geriems darbams. Negalima žeminti ar išjuokti žmonių.

Kartais pagalbos sulaukiame iš ten, iš kur nesitikime. Būna ir taip: neretai ne artimieji, bet nepažįstami ar menkai pažįstami žmonės ištisia pagalbos ranką, pasirūpina, atgaivina pasitikėjimą savimi ir žmonėmis. Tai nuostabi gyvenimo dovana!

Reikia būti savimi. Kurti įvairiai, t.y., stengtis būti tuo, kuo esi – beprasmiškiausias užsiėmimas. Pirmą – galima “suaugti” su kauke ir galutinai save prarasti, antrą – žmonės jaučia vaidybą, ir tai juos atstumia.

Viskas keičiasi – prisiminkime tai neviltingai akimirka! Leiskime nurimti emocijoms, nes jos labai susiaurina situacijos matymą. Aprimę ir atgavę dvasinę pusiausvyrą, viską pamatysime platesniu žvilgsniu ir būtinai atrasime sprendimus.

Amžius – tai tik skaičiai. Kai žmogui 20 metų, jam atrodo, kad 50 – gili senatvė. Bet kai jam 50 – jis jaučiasi tarsi trisdešimtmetis. Amžius neturi įtakoti mūsų požiūrio į gyvenimą – išliksime visada kupini jėgų ir entuziazmo, jei mylėsime gyvenimą ir džiaugsimės tuo, kas esame.

Viskas, kas alina ir žaloja kūną – nėra būtinybė, todėl galime sąmoningai to atsisakyti. O sveika mityba, fizinis aktyvumas, buvimas gamtoje, pozityvus mąstymas, kūryba ir tikras, žmogiškas bendravimas – būtini sveikatos faktoriai.

Visuomenė, artimiausia aplinka ir įvairūs įvykiai neišvengiamai veikia žmogų, bet atsakomybė už tai, kuo tapo žmogus, galiausiai tenka pačiam žmogui. Todėl turime

Šiandienis velykinis sekmadienis

Šiandien minime Pasaulinę gyvybės dieną, taip pat ir Pasaulinę maldos už dvasinius pasaulikimus dieną.

Eucharistijos šventime bei savo kasdieninėje minties maldoje prisiminkime vis tuos, kurie nori būti sveiki, gyventi, gimti, pasveikti... Nepamirškime ir visų tu, kurie padeda mums pasveikti, būti gyvais dvasiškai ir fiziškai. Jų pagalbos mes visi esame reikalingi... Tad palaikykime juos jų pašaukime ir tarnystėje dėl mūsų!

Mamos diena

Ateinantis sekmadienis (gegužės 3 d.) – MAMOS diena. Šią dieną švęsime su savo mamomis, jas sveikindami, jas laimindami ir už jas dėkodami Dievui. Kaip visuomet, joms priminkime, pasakydami: "Mama, man viskas gerai. Aš džiaugiuosi."

Eucharistijos šventimo metu visi kartu Dievui dėkosime, pasidžiaugdami, už savas ir visas mamas, esančias rūpestyje dėl savų vaikų. Dėkodami pajusime jų mamišką, jautrią širdį...

Gegužinės pamaldos

Tuoj pradėsime ir gegužės mėnesį, kuris yra skiriamas Švč. M. Marijos garbei.

Šlienavos bažnyčioje gegužinės pamaldas švęsime paprastomis dienomis po 18 val. Eucharistijos šventimo, o sekmadieniais prieš 9 val. Eucharistijos šventimą – 8.30 val.

MALDA ŠVENČIANT VILKAVIŠKIO VYSKUPIJOS 100-METĮ

Dieve, Amžių Valdove, visų malonių Šaltini, nuolankiai meldžiamės už visą mūsų vyskupijos šeimą: palaimink mūsų vyskupą, visus dvasininkus, pašvęstuosius ir pasauliečius, kad šventai darbuotumės Bažnyčioje ir pasaulyje.

Ugdyki mūsų parapijų bendruomenes, kad garbinimu, mokymu ir tarnavimu liudytume Tavo Sūnų Jėzų Kristų. Pripildyki visus tikinčiuosius – jaunos ir pagyvenusius, šeimas ir vienišus žmones – Šventąja Dvasia. Kiekvienas teatpažins dovanojamą pašaukimo kelią ir nuoširdžiai leisis juo vedamas.

Švč. Mergelei Marijai ir šv. Antanui Paduviečiui užtariant, visi Tavyje tesurasime tikėjimą, viltį ir meilę.

Vyskupijos jubiliejaus metai teikvėpia mus dėkingai remtis praeitimi, entuziastingai gyventi dabartyje ir viltingai žvelgti į ateitį. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

būti sąmoningi, žingeidūs ir mokytiis atskirti tikrąsias gyvenimo vertybes. Taip pat užduoti sau svarbius klausimus: "Kas aš esu?", "Kokiame pasaulyje ir kodėl gyvenu?", "Ką turiu veikti, kad jis būtų geresnis, gražesnis?"

⇒ ***Mums duota žymiai daugiau, nei galime pamatyti.*** Esmių esmė: dvasia kuria formas, todėl – blogas žmogus negali sukurti gerų dalykų, ir atvirkščiai, geras – blogo. Tik nuolat dvasiškai augdami ir tobulėdami mes žengiame pirmyn ir kuriame tai, kas gera.

Tikėjimo ir sąžinės auginimas – minčių, emocijų ir jausmų išgryninimas. Tai yra, mums įprasto elgesio pakeitimas į daug geranoriškesnį, širdingesnį bendradarbiavimą visų labui ir vienybei.

Meilė – atsakymas į visus klausimus. Tai vienintelė kurianti jėga Žemėje ir Visatoje. Tai besąlygiško gerumo žmoguje matas. Tik besąlygiškai mylėdami galime padaryti pasaulį geresniu – kupinu meilės, vienybės, ramybės ir visapusiško klestėjimo.

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Įm. kodas: 191289430,

Banko sąskaitos Nr.: LT367300010002243406.

Viršužiglio A. Panemunės parapijos filija. Įm. kodas: 192065766.

Banko sąskaitos Nr.: LT52401004100290040.

Tel.: 0 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com. Šį leidinį paruošė kun. Rimas.